

PERIÓDICH POLITICH VERMELL

== SALUT PÚBLICA == INTERESSOS POPULARS == ARTS Y LLETRAS ==

PREUS DE VENTA

15 exemplars. Una pesseta
Cada número. a quartos
Sortí d'illam ab tota regularitat á lo menos una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

6-RONDA DE LA UNIVERSITAT-6
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Tot Espanya, portat á domicili. 6 rals trimestre
Països de la Unió Postal. 16 id. id.
Dona números extraordinaris sempre que ho demanin las circumstancies

L' INFERN

ESTUDIS DE CIENCIA CAPELLANESCA

(Continuació)

XIII

¡Ay senyor, ditxosos dels sorts! y quant vos envejo... al pensar lo horripilant, lo tremendíssimament horripilant de la pena qu' allà, á la fossa comuna, allà d' ahont no mes se n' escapa un per cada tres milions dels infelissos habitants de aquesta tan reconsegurada terra (23), allà, repetixo, caríssims germans, te de sufrir lo sentit de las orelles.

¡Qui pogués provehirse de uns timpans de bon acer pera substituirlos per los naturals al anar á emprendre aquell tan terrorífich viatge!...

¡Ay dels músichs de fines orelles, be amargaréu allà lo que hajéu disfrutat aquí ab lo celestial art! ¡Ay infelissos, prou deixariu quehi anessin los burros á tocar l' orga per las iglesias! Recordéu al profeta que digué: *Mida serà donada contra mida* (Isaías, 27). Es á dir, en alló que mes vares disfrutar es en lo que mes atormentat has de serne. ¡Ay, ay, ay, ay, del que 's vol adelantar á gosar y demanar avans de temps, diu Fray Lluís de Granada, quan tindrà de penedirsen!!...

¡Qu' es aixó del art diví ni dels vuyt quartos y mig!... Anrosseguéuvs per terra, anéu desgalos y carregats de pols, com sant Bernat; visquéu de caritats ó fiquéuvs en un convent, qu' es lo mateix;

anéu pels carrers com los bojos ó com un frare que cita S. Bernat, lo quin, habent arribat á molt vell va morir sense saber donar rahó de com era 'l sostre de son convent; visquéu aixís, repetesch, y es de la única manera que verdaderament podréu satíster vostra divina passió; allà, allà sentiréu la verdadera música celestial; ¡ahont voléu que siga l' empori del art diví sino al cell!

Per altra part, los no músichs, amants d' escoltar conversas agradables, que corréu com uns bojos al comentiri nou per que va á sentirse l' armoniosa paraula del poétich Castelar, qu' os delitèu sentint cantar peteneras per la Ugolini y que anéu al Liceo á pendre un bany general sols pera poder comparar las veus d' en Massini y Gayarre, encara que no hi entenguéu pilota... vosaltres ¡ay infelissos, y quina ditja mes gran no arreplegariu si buscabau sempre estarvos dins de la iglesia á las horas de quietut; fugir de las fábricas y talleres ahont lo tranqueteig de las máquinas y 'l maniobrar de las eynas produexen un soroll que os fa disfratar per que eleva la vost' ánima y torna vostra dignitat; y quan no, oh caríssims germanets, procuréu posarvos al costat sempre de personas mudas ó si no las trobéu procuréu buscarvos companys com lo monjo Teodossi, citat y ensalzat per sant Lligori, lo quin no va «desplegar los llabis» per l' espay de trenta tres anys. Quina ditja, quina ditja disfrutariu, oh caríssims germans: compareu la que deu disfrutar á 'n aquestas horas S. Joan Silenciari del qu' 's conta qu' está guar-

dant silenci de desde quaranta set anys avans de morir...

No m' allargu, heu sabéu ¡predembuky pu... molt sentiria lo fervos sufrir un minut mes de las orelles, allà ahont un minut representa tants milions de sigles que ni poden numerarse; ademés que 'm sembla estich sentit á sant Doroteo, lo que digué en sa vida desde lo sagrat cubell: «guárdat d' enrahonar molt, per que aixó apoya 'ls pensaments sants,» y ademés que m' espanta l' Esperit Sant, que diu que «en lo molt parlar hi está 'l peccat;» y, finalment, m' aterra la ira de Deu manifestada per aquestos mots del seu Fillo!l: «De totas sas paraulas y accions donarán compte 'ls homes en lo dia del Judici.» (Grrrrich! y quinas esgarriansas!)

Donchs á n' allí en aquellas catucumbas ahont per la ausencia del aire no 's tindria de produir cap soroll, allà, allà ¡oh cosa extravagant, inverosimil, admirable! ¡allà espera á las orelles un torment horroríssimament bárbaro, espantosament cruel, inaguantable, inexplicable... Pero sant, aixó sí, digne, molt digne.

Un funeral de sants y embrions de idem, al parlar de aquesta pena, la ponderan de mil maneres estravagants.

«Aquella horripilant confusió de veus y de gemechs,» diu Sant Bonaventura.

«Aquells crits y aquells llantos desesperats,» diu Fray Lluís de Granada.

«Aquell renegar etern,» diu Sta. Teresa.

«Aquells horribles estrépitus que sonse parar produhirán los dimonis ab sas eynas y aquella manera de cridar qu' ells tonan,» exclama lo baladrer Sant Lligori.

Consideréu, consideréu la mostra, joh cars lectors. ¡Que no vos ne feu cárrech? Donchs escoltéu á l'altre patoloya d'interminable numeració:

«Soroll aterrorador de metalls, espatechs; cruiximents d'ossos de tots los condemnats... desafortats brams, esbatechs d'alas, xisclets, terremotos, despenyaments... y ¡ay! ara ve 'l ho y milló... y aquell etern y horripilantísim «stridor dentium» ab que nos espetorra á cada punt la Santa Escritura... Ay senyor... qui s'hi pogués trobar, pero sense orelles...

¡Ho veyéu ara, oh estimadíssims lectors, ho comprendéu, n'estéu ja prou penetrats! Ay, gracias á Deu; jo me n'alegro.

Mes lo beatíssim Alfons M. de Ligori vos pregunta: ¡Hi haurá encara qui diga que son injustas aquestas penas?

Pero no li responguéu, que ja ho fa lo sotana Segur. «Justes, diu, que las orelles sufreixan lo mes crudel torment; y donchs ¡no varen estar obertas á las conversacions impudicas, á las mentidas, á las calumnias y á las mofas de la impietati!...» (V. L'Infern del mateix.)

Oh sabi burret, la rahó t'ampara y jo te la concedeixo com faig ab tots los altres bojos: pero vinam aquí, oh gran animal de Deu y de sa cort; ¡y quina culpa tinch jo si vons tu á conversar impudicament á las mevas orelles, si 'm vons á calumniar, si 'm dius mentidas com las d'ara y altres de mes grossas que 'n sols engagar y ho diu vinanera que ja se la sentí, finalment si 't dona la deria de posarte á renegar á la trona mentres jo estich escoltante pera confortar mon esperit!...

Digam, digam, gran bestiassa (y parlo aixís perque soch darwinista), ¡quina culpa, quina culpa 't sembla á tu que 'm toca per tot aixó!... Y si la culpa la tens tu, ¡quina lley t'ensenya que jo haig de sufrir lo castich!...

Pero en fi, basta que tu ho digas... *Pater, peccatit.* Acato la paraula d'un ministre del Senyor.

Feu lo mateix, devots lectors.

A mí, no obstant, no m'es possible deixarvos en lo absolut desconsol, lectors amichs; y á 'n aquest objecte he regirat algun dels vells llibrots dels qu'estich continuament voltat y en premi de tal treball he trobat per fi la consoladora paraula de Sant Tomàs quin nos diu que «los laments dels condemnats al infern, serán mes espirituals que corporals, y aixó fins després del judici en que los condemnats que avuy son ánimas solas, serán allavors cossos animals com nosaltres los futurs condemnats som avuy.»

Creech que ab aquesta noticia ja esperarán mes tranquils lo article vinent.

ELÉCTRICH

NOTAS

17.—«No se sent sortir altra cosa del infern sino reches y malediccions que 's diuonics envian á Deu y per altra part una desafortada melodia de infinitas veus

desigual qu'alli 's cantan al compás de sonors martells.» (Salomé y Gelabert.—Regl. de rid.)

18.—«Piadosas montañas, exclama rabioso lo dimoni, caiguen sobre consalties y llourensos d'aquesta eternitat.» (Ibid.)

19.—«Se juntará també un altra pena contraria á la del foch y per cert no menos intolerable, que será un horrible frot que á cap dels nostros se podrá compensar.» (Granada.—De las pen. del Inf., II-8.)

À UNA XATA

Xata, digam per favor,
ja que ton desdeny me mata
¿per qué sentes del nas xata
vols esser xata del cor?
Xatona del meu amor
perque de mi no 'n fas cas?
Com jo cap ne trobarás
que 't pugui fer tan bon' obra,
puig que d'amor á mi 'm sobra
lo que á tu 't falta de nas?

Y qué te estimo piteira!
y quant á mon cor entassa
veure ta carona llisa
com cara de calavera.
Ab amorosa fatiera
que lo meu cervell s'exalta
en lo lit, quan ningú ho veu,
que tot pessegantme 'l meu
penso ab lo nas que á tu 't falta.

Nas de sigró remullat,
jo que sempre hi convingut
que 't sigal del cel caigut
puig que tens lo nas xafat;
¿per qué 'm fas tan deslitzat
y mis impulsos detents?
¿Per qué á darne no 't convens
un amor que tant me importa,
y 'm vols aixafar ab la porta
uns assos que tu no tens?

Ensiadora roteta
perqui l'amor no escatimo;
¿vols saber per qué 't estimo
ab tot l'amor de un poeta?
¿Vols saber per quina feta
te seguic pas á pas?
escolta donchs que lo sabrás:
te estimo, hermosa xatona,
perque en ta cara rodona
no tens ni mica de nas.

Puig lo nas sempre 'm fa agraviar;
si es parit sembla de pus,
si arremangat aqueris,
de consell es nas de saber,
si es nas lliscat deté á los llabes
quan buscan d'amor consol,
treu un all á qualsovol
un nas que sembla un punxó,
per xó estich que lo milló
es no tindren poch ni molt.

Sensa nas un homi te atansa
sense temor de fer algu,
sense nas se está segü
de estornats y de fransos:
sensa nas un homi no 's cansa,
ni gasta monedas den,
ni 'l nas fica al got quan beu,
vaja, ho dich y no es desvari
la cara no es cap calvari
pero 'l nas es una creu.

Quan fa fret los passallons
al nas buscan tot seguit,
en estiu mes d'un mosquit
al nas clava sus fitilena.
Ab granets com perdigons
á molta nasos trobarás,
si depressa y distret vas
y topas, prou se repara
que en vers de topá de cara
sols topar sempre de nas.

—«Ja te ho coneix ab lo nas»
diuhen si es que 'n fas alguna:
sensa nas tens la fortuna
que descobert no serás,
sense nas no sentirás
ni olor ni pudor arres,
ni 't tindras fret com la nen
si pel nord vas de viatge;
per mes que 'm digan salvatge
estich per tallarme 'l meu.

Ja vons donchs per qué te estimo,
ja ho saps donchs cantona ingrata,
t'estimo perque ets tan xata,
perque ets xata á tu 'm arrimo;
per que res te escatimo,
per que sempre 't vado,
per que ab tu 'm consoro
que un xato sempre fa efecte...
si no fos pe 'l gran defecte
de que sempre 's put 'l alé.

SOCI AQUELL

Han reparat alguns curiosos que no falta la elecció ni de un sol diputat de los que en Romeret, amo de la máquina electoral, había anunciado previamente que surtirian pares de la patria.

¡Y qué tenia de faltar, homes de Deu, qué tenia de faltar!

Ja se sab qu' en aquest mon cadascú mana en lo seu.

Los jesionistas, segons contan ells mateixas, empradrán en las novas Corts una gran campanya contra 'l govern, comentant pe 's abusos de las eleccions.

Ja 'm farà gracia veure en Sagasta com parla de moralitat electoral.

Igual que la que 'm teyan los conservadors poch temps enrrera.

Per eleccions saladas á Villamartin.

Habenthi quaranta electors al poble, lo candidat ministerial ha obtingut quatre cents vots.

Aviat los conservadors deixarán enrrera á Jesucrist en lo miracle de la multiplicació dels pans y 's peixos.

¡Ey! tractante de eleccions, qu' es en l'únich qu' entenen la miracleria.

La Diputació provincial de Guipúzcoa ha posat lo retrato del senyor sant Ignasi de Loyola en lo saló de sessions.

No es mal pensat.

Y si l'acompanyessin lo d' en Carlets de l'As d'oros y d' en Savalls, encara millor.

Foren tal pera quals.

En Martos també ha guanyat per poch vots á Valencia.

La gracia d' en Cánovas arriba per tot, com la de Deu son senyor.

Se te noticia de que 'l resultat de las eleccions á Enfesta han sigut... un bras trencat y altres esvoranchs en un interventor y un bon reparto de garrodadas entre altre gent que parlava de oposició al govern.

Per parir als pares de la patria, lo país sempre passa dolors amarchs.

Lo diumeje últim va tenir lloch lo meeting per propagació de las escolas laicas, en lo colegi libre y laich del carrer de Montaner, 89, Gracia.

La reunió fou numerosa y entusiasta per la ensenyansa laica, fent us de la paraula á tal objecte varios oradors, que toren molt aplaudits per l'auditori.

Molt nos complau que 's reproduixin tals manifestacions del lliure pensament, que posen al clero y als llanuts ab un mal de cor terrible pensant com se 'ls escapa lo bon viure d'entre mans.

.. ..

Uns quants polissonts de Cartagena van tenir la humorada de posarse á repartir cops de sabre sense tó ni só pe 'l mitj del carrer.

Lo públich va enfutismarse, y emprenentlos contra 'ls de la pudó van endossarlos tal pallissa, que sols gracias á la lleugeresa de sas camas han pogut contarho.

Celebrariam que sempre que 'l principi de aut. i fes tals etzeggalladas se trobés ab semblants contestacions.

.. ..

Reina tranquilidad en toda la peninsula.
¡¡¡Ah!!!

.. ..

Ja saben que á Madrid diguerem que deuriam haberhi uns 35.000 electors ab lo cens d'avuy, y que en las listas no mes n' han aparegut 13.000.

Donchs be, á pesar dels grans esforços de tots los partits monárquichs per treure diputats per la vila del os, no mes han votat unas 5.000 personas, contant empleats y tot.

De lo qual resulta que restan uns 8.000 electors que no son conservadors, esquerrans ni fusionistas, puig que en tan empenyada batalla entre fals partits no han votat.

De modo, que després de tanta fassessia, que 'n queda al govern de la victoria madrilenya!

Res mes qu' entretenirse en escurar los carnis rosegons dels ministeris.

.. ..

Ja casi están arreglats del tot los desastres que 'ls últims temporals han ocasionat en l'hipódromo barceloni.

Aviat hi haurán corridas de animals de l'aristocracia, per lo qual l'Ajuntament sempre te unas quantas mils pessetotas de regalo.

Me sembla que ab aquesta noticia quedarán ben consolats tots los qu' estigan sense feyna.

.. ..

La candidatura proteccionista de Barcelona ha sigut derrotada.

Natural.

Lo govern no vol mes proteccions que pe 'ls seus amichs.

Que prou feyna li donan á protegirlos.

.. ..

Un periódich possibilista posa de relleu la elecció del senyor Martos á Valencia, per qual punt ha sortit pare de la patria gracias á la voluntat del govern, arribant la protecció fins al punt de que un fill del governador civil anava repar-

tint ab gran interés candidaturas del célebre arroyo.

Tot aixó 'm sembla molt be. Tan sols que aquí tots sabem que igual en Martos que en Castelar y qu' en Sagasta y que tots los demés que han sortit diputats deuen sa victoria al mateix fabricant de eleccions que ha encarrilat la voluntat nacional cap á casa seva.

Alló dels 15 vots de majoria d' en Castelar á Huesca, ja ho poden contar á sa tia, que 'l qu' es nosaltres ni cap dels paganos espanyols nos empassem semblant gotilla.

Aquí no hi ha mes Deu qu' en Cánovas y en Romeró son profeta y tots los miracles se deuen á la mateixa Providencia.

.. ..

En la catástrofe de Alcedia van caure al riu quatre cotxes de tercera.

Es estrany que 'l Brusi no haja tornat á sortir ab la sabatarada de

«Afortunadamente los coches derrumbados eran de tercera clase.»

.. ..

Llamps, diluvis, pestes, sublevacions, morts y ferits per qüestions electorals, etzètera, etc.

Tot aixó está á la ordre del dia d' ená que manan los conservadors.

Y aviat tornarém á sentir com diuhen *todo va bien, muy bien, retobien...*

Per ells, que 's per lo que 's guian.

.. ..

A Madrid s' ha celebrat com sempre la festa del dos de Maig.

Lo poble, que ja va convencentse de que no deuen celebrarse las festas del patriotisme, se retren mes cada any de semblants expansions.

La fraternitat entre 'ls oprimits te d' esborrar las fronteras que tan sols aixecaren l' ambició dels tirans.

.. ..

A Mallorca no ha sigut possible aixecar una acta notarial donant fe de certas fassanyas electorals.

¡Y no dirian per qué!

Donchs per posarse una barrera de personas ¡dispensin, es un dir! á las portas del colegi impossibilitant la entrada als pretendents á la protesta.

Y ha triunfat lo govern.

¡Si aquest art entre nosaltres ja ha arribat á la perfecció!

.. ..

Diu un periódich fusionista que las últimas eleccions han sigut «vergonyosas, descaradas, indecents, escandalosas, de farsa pura y de pandillatje.»

Si, home, sí. Igual que si las haguessen fet vostés.

.. ..

S' ha denunciat per quinta, ó sexta vegada *El Pueblo Catalan*, periódich que sembla que no m' hagi vingut al mon per ensopegar ab lo fiscal.

No cal dir que tanta persecució nos lo fa mes simpático y que desitjém surti en be de tanta peste canovera com li ha caygut demunt.

.. ..

Per vint y no sé quantas vegadas ha sigut denunciat *El Progreso*, periódich de Madrid.

Un dels últims artíclés que ha rebut las caricias fiscales se titulava *Tristezas*.

Se ven que 'l govern no vol qu' estém tristos.

Y es capés de fernos posar de bon humor, si no es de grat per forsa.

Encara que siga á copia de denuncias.

.. ..

Un polissont va descobrir l' altre dia en lo carrer de la Princesa un flavio ab pretensions ó careta de revolucionari, que portava quatre cartutxos de dinamita.

Vaya, que per descobrir cosas, no hi ha com los temps conservadors.

Ja veuréu com lo dia que vagi la bona no la descubriexen.

Los seus descobriments no mes s' efectúan tractantse de petardos.

Com los de dinamita del carrer de la Princesa.

.. ..

Suceheixen tals cosas y cosassas en la presó de Barcelona, que fins la premsa ministerial ja ha convingut en que allí passen cosas *irregulares*.

Los ayres conservadors per tot se fican y tot ho empestan.

.. ..

Sembla que per tot arreu se deixa en llibertat als presos polítics de quostos dias, per no resultar ros contra ells.

Si seguim per aquest camí, los descubriments de conspiracions aviat son á rahó de tretze cada dia.

¡Com lo ministeri es tan *español!*

.. ..

Los esquerrans diuhen que no están contents dels resultats de las últimas eleccions, porque han sigut poch de la seva colla los que han sortit pares de la patria.

¡Pobrets! ¡cuántas amagadas d' ou ja se n' han portat dels conservadors!

Pero encara no escarmentan.

.. ..

Un periódich conservador demana que se suprimixi 'l fondo de calamitats públicas.

Y no podentse socorre las calamitats, ¡de qué menjarian los conservadors!

.. ..

Alló del enderrocament de un tren per lo pont de Alcedia ja va resultant que fou degut á una desgraciada casualitat y no á cap partida ni partit com de cop habian fet corre los ministerials.

Igual que la cabra à la montanya, los conservadors tiran sempre à la d'oposició dels liberals.

No mes es que tot sovint lo tret los surt per la culata.

LA COMPESA DEL BARRANCH

Quell passa à la compesa la compesa del Barranch, que son s'ha de blau de cel semblan dos sols apagats, y sos llavis carmesins molt mes que vermells son blaus?

Lo que passa à la compesa n' es molt fàcil d' explicar. Aquest matí ab as cambres, ha surtit à visitar las figueras del son hort, y de figas s' ha aforat: després ha hegut molta aygua, y com que l' aygua fa mal si s' heu habent menjat figas, ha donat per resultat, qu' ara te tal mal de ventre que no sé com guair.

Ll. MULLÉ

Un capellà de Capeda, provincia de Salamanca, s' ha pulit una capa pluvial valuada en 10.000 pessetas y que pertencíria à la parroquia.

—Y es, haurà dit lo capellustre, tot lo d' Espanya es dels espanyols.

Y aplicant l' activa per passiva, ha quedat la capa de ploure en favor seu.

En un poble de prop de Jaen han robat à la Mare de Deu del Remy.

Y ella sens posar lo seu nom à tal acció, no sé per quant espera los miracles.

Tots los gastos del Vaticà, segons conta un periòdich que ha fet molts números per arribar à saberho, pujan unas 27.000 pessetas cada dia.

Y com lo Vaticà es lo calabosso del papa, resulta que s' gasta 'l moa aquesta friolera pera tenir un home pres.

Si al pati de la Gardunya costés tant de mantenir un hospedat, ja m' feya picayre desseguida per arribarhi.

Ja es una garrofa ben cara la de la presó del Lleó del núm. 13.

En lo bò y millor de la funció del dijous sant va tenir d' entrar la policia à una iglesia de Ciudad-Real y emportarsen al sagristà, que encara s' estava fent sas ca-

lìcicas feynas, sens darli temps de acabarlas.

Fou lo motin de tal empresonament, segons conta un periòdich de aquells localitats, que 'l tal sagristà faltà al respecte à varias senyoras dintre mateix de la iglesia y estant treballant del seu ofici.

¡Sempre entenyant las orellas!

A Bilbao tracta d' establirse un convent de caputxins, per qual tarambanada ja han informat favorablement l' alcalde y lo governador.

¡No faltava mes!

Es precis posar un planter carca en la mes liberal població de las provincias vascas.

Pero molt será que no vagin per carcas y 'n surtin esquilats.

A la Corunya hi ha hagut una fira de...

Las operaciones de la rassa carlina y francesa han sigut escasas.

Ningú vol menjapans que no serveixin per res de bo.

Acaba de ser excomunicat un periòdich, La Solucion, per la corresponent autoritat eclesiàstica.

¡Quanta sort! ¡Y à nosaltres sensè volgueroms ter tal favor!

La iglesia de Oñego, provincia de Guadalajara, ha sigut robada.

Tornomhi que no ha estat res.

Al rector de Cubells li han robat la menjadora. Aném contant.

Deu diputats carcundas sembla que aniran à las Cortes. Lo suro promet fer grans pujas.

S' ha format una associació de Caballers del Papa. Me sembla que 'l papa preferiria las caballeras.

Han engarjolat un capellà de Montpeller. Tenia estudi de noys. Entesos.

Un tal reverent Lluís Joyé ha sigut sentenciat à cinch anys de presó per...

—¡Era meque de mes! —Si sonyo. —Donchs ja no cal estar-se en dir lo delictes.

¡POBRETA

(I Fina)

Lo cor me fa un volentant al veure 'l aquí, amantat, puig tanto qu' altre vegada lo calze te fuet mal. Si es vert, Fegues que 'l dol, glopeja un poch d' apassionat y veuràs com al moment hi trobaràs gran consolat. Déman la clau del armari, ó sinó, lo millor plan, serà anà à busci un calment à casa l' apoteosi. ¿Què vols que faci? Contesta. Mira que 'n fas poch triol! Des que soch aquí no he vist que m'aguessis gens la tasta. Ten dolor, son frenat, ton silenci, ton deliri 'm castiga'l cor cruel martir que no 'l podré resisti. ¿Vols algun elixir? Diga. Fes moore 'la lloba, Pepeta. ¡No ha de contestar, pubret! hi observo que pesa figat!

MARIA BOCARDONA

CANTARELLAS

Cada dia estàs dientme que los doncs me fan por; tons rabó sineta mora, de lluny sí, pero de prop no.

Ja sepa tu de què 'm parlo que tingas al liri una panca, del potó que 'n vas donar tot mantjantse botifarra.

ROSA NARRO

Sola tu pots ferme feliç si 'n dimes no sí, Rosangela; pero... veig, sí 'n dimes perquè te agrada lo que tu fets.

Després de l' hivern l' estiu, després de poncellas roses; y després de fer l' amor ve 'l lagre de la zicota.

JAMES ROSSELL

KARADAS

Fa la hù si es invertida de trampa dintre la mar; en lo dos s' hi pot estar passant alegre la vida, finalment de quitxalla la quart-tres es golonina, y 'l tal periòdich que trina per batre la clericalia.

Segons la Mitologia un Deu es agona-tres; pero à mi m' agrada mes que 'l Deu, lo tres repetida. La dos-prima es un vestit de us no en tothom igual. Sent lo tal un vegetal que queda an res convertit.

UN QUE CONSERVA

SOLUCIONS

À LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

QUADRAT DE PARABULAS. — POTA. OMBRE. TERC. ADO. XARADA. — Co-mi-er.